

на ржкѣ иѣкожъ парицѣ и то управа всячкото. Я вижъ моитѣ момичета спечелихъ си и днесъ иматъ; а утрѣ като щомъ поискать мжжъ, искусството ми ще ги извади съсь бѣло лице.»

Увѣрявамъ вы че умѣтъ ми бѣше си изгубилъ редѣтъ! Ужаснхъ! Разумѣхъ вече въ каквхъ кжщхъ бѣхъ. И турихъ на умѣтъ си какво да правѣхъ. Дойде ми на умъ че прѣдникъ-тъ вечеръ лошото онова женище бѣше турило подѣ възглавницѣтъ ми много жытицы. Впуснхъ ся да ги грабнѣхъ и ги грабнхъ. Безъ да подумамъ никому нищо, слѣзохъ и излѣзохъ на пжтя. Търтихъ да бѣгамъ безъ да знахъ на кждѣ отивамъ. Но подирѣ малко чухъ на слѣдъ мене выкове и като ся обѣрихъ да видѣхъ стори ми ся че всячкый свѣтъ паднѣхъ та мя затиснѣхъ. Видѣхъ проклѣтъхъ онѣзи женѣ че выкаше подирѣ ми съсь всякъ силѣхъ прѣдѣ всячкыйтъ свѣтъ: Дръжте ѣхъ! Таквазъ е, отъ най-истыщеннытъ що имамъ, при мене бѣше и ми откраднѣхъ двѣстѣ жытицы. Дръжте ѣхъ, длѣжна ми е и други двѣстѣ! Дръжте ѣхъ! « Азъ тичахъ; свѣтътъ подесирѣваше и подвыкваше исподирѣ ми; проклѣтата онази вещьца дюкаше подирѣ ми, выкаше и мя гонеше и азъ бѣгахъ. Уловихъ мя заплѣтатата; събра ся свѣтъ около мене; азъ на онѣзи часъ, ако да имахъ единъ ножъ, щѣхъ да са ударѣхъ въ сърдцето да паднѣхъ въ кръвѣтъ си да умрѣхъ, както миналѣхъ ноцъ умрѣхъ въ кръвѣтъ си чистѣта ми!... Кълнихъ тогази хората, Бога и ориеницѣтъ си каято мя бѣтъи орисала. Заплѣтатата намѣрихъ у мене жытицытъ; бѣхъ тъмно двѣстѣ. Доказа мя крадла онази поразница! И мя запрѣхъ.... притъмнѣ ми на очитѣ.... Искахъ да умрѣхъ... неможахъ да живѣхъ; честь нѣмахъ, почитѣ нѣмахъ. Но нѣмаше какъ да ся затрыѣхъ.... Помыслихъ да ся ввѣрлѣхъ долу отъ прозорцытъ... Но имаше желѣзны прѣчкы, не бѣ възможно. Между това дойде началникѣтъ на полициѣтъ; Онаѣ изедница мя искаше; и можѣ пакъ да мя земе и да мя заведе на кжщѣтъ си съ заплѣтата!.....